

Converses amb...

la pensió de viduïtat sigui suficient per viure, perquè al que a mi em sembla és que el que avui es constata és que amb l'actual pensió de viduïtat, estem obligant a moltes persones que han donat molt pel conjunt de la societat, a viure en condicions de pura subsistència.

M.S.: De misèria...

C.C.: De misèria, i des del punt de vista de la dignitat democràtica i de la personal de la nostra societat, no és acceptable.

M.S.: Sí, perquè, ara el ministre nou que hi ha de treballar, en Zaplana, sembla ser que farà un ajut per les dones maltractades i tal, però les vídues també en són de maltractades per l'Estat.

C.C.: Sí, jo crec que quant al ministre Zaplana, que pretén ser un ministre molt social i amb molta sensibilitat, un bon termòmetre per a saber el seu compromís real amb aquests tipus de coses, serà per exemple que en aquests pressupostos generals de l'estat aposti per la compatibilitat i per aquesta pu-

ja del 4% al mes de les pensions de viduïtat. Nosaltres insistirem i esperem que els esforços siguin reals.

M.S.: Això ja és un acord, que de fet aquest acord ja es va dir en el seu moment que es faria així...

C.C.: El del 52%, o el del 4%

M.S.: El del 52%. Ara el que heu d'assolir el grup parlamentari de Convergència i Unió, que es tiri endavant aquesta tasca.

C.C.: Exacte.

M.S.: Perquè els demés partits, no ho fan?

C.C.: Jo crec, que ara, en aquests moments, avui, tothom ja ha vist que el tema de la viduïtat, és un tema que s'ha de treballar i la resta de partits s'hi han anat afegint, però si fem un repàs en el Parlament d'aquests anys, del grup que des del primer dia va plantejar la qüestió de la viduïtat i que l'ha anat insistentment plantejant, mal m'està dir-ho, però crec que nosaltres amb això hem estat punt de referència clau i jo crec que si en un futur hi ha canvis, bàsicament seran els que es vehiculin a través de Convergència i Unió, ara bé, avui tothom sap que no es pot parlar de pensions sense parlar de viduïtat i aquí almenys moltes de les organitzacions i de la mobilització de la gent de la societat civil, també és una invitació a fer que el col·lectiu de les persones grans s'adoni que si es mouen són actius i són presents, tenen un pes per influir en els governs i en les decisions que es prenen i que els afecta directament.

M.S.: Són set milions de vots en tot Espanya.

C.C.: Són set milions de vots, de gent que a més a més és del col·lectiu, que tenen una participació electoral més activa, però després també hi ha una dada molt simple, si els que avui som actius perseverem, quan estiguem jubilats, que la societat ens tingui en compte, per tant el millor que podem fer nosaltres avui és preocupar-nos molt activament pel que passa avui a la gent que ja està jubilada, crec que és la millor manera que nosaltres ens puguem garantir un futur ampli de la vellesa en dignitat.

M.S.: A més, imagina't, tu ara ets molt jove...

C.C.: No tant... no tant. Els anys passen molt de pressa

M.S.: Sí, home i tant, i que quan arribis a l'edat de la jubilació et quedi la tranquil·litat que, si mors abans que la teva dona, almenys de dir, jo vaig ajudar a arreglar, perquè la meua dona no tingués que passar penúries el dia de demà quan jo falti.

Bé Carles, gràcies. I esperem que això serveixi per tenir a la gent una mica més informada.

C.C.: Gràcies a vosaltres, i si els moviments que representeu la gent gran continueu treballant i pressionant jo crec que aquesta batalla l'acabarem guanyant. És important que no només es faci des dels partits polítics, sinó sobretot, que des de la societat civil, aquests tipus de qüestions s'impulsin i es treballin

M.S.: Moltes gràcies i èxits. ■

